

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y. G.**, zast. JUDr. Lenkou Kulhavou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Slezská 19, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 4. 2005, č. j. 65 Az 37/2004 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 6. 4. 2005, č. j. 65 Az 37/2004 – 36, zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2004, č. j. OAM-2918/VL-20-12-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků, ani Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nevztáhl překážku vycestování. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenoval ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatel konstatoval, že má na Ukrajině problémy pro jeho podporu komunistickému kandidátovi ve volbách. Navštěvovaly jej a vyhrožovaly mu neznámé osoby a nutily jej ke změně názoru. Své problémy označil stěžovatel za obraz poměrů na Ukrajině a uvedl, že jsou jen zdánlivě soukromého charakteru. Stěžovatel poukázal na čl. 43 a čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhl, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 17. 10. 2005, č. j. 65 Az 37/2004 – 66, neustanovil stěžovateli zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Dne 13. 12. 2005 předložil stěžovatel plnou moc udělenou JUDr. Lence Kulhavé, advokátce.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 2. 2006, č. j. 65 Az 37/2004 – 75, vyzval zástupkyni stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o datum doručení rozsudku krajského soudu, rozsah jeho napadení a důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li uvedené ve stanovené lhůtě doloženo, bude kasační řízení odmítnuto. Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 20. 2. 2006.

Protože zástupkyně stěžovatele na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené, ani později nereagovala, Krajský soud v Ostravě dne 3. 4. 2006 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy zástupkyně stěžovatele nereagovala na výzvu krajského soudu k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 4. 2005, č. j. 65 Az 37/2004 – 36, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne ...* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 6/2003, www.nssoud.cz).

Tak je tomu v posuzované věci, kdy stěžovatel napadl nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, uvedl pouze výčet porušených ustanovení správního řádu a s odkazem na Příručku pro uprchlíky zdůraznil, že jeho problémy jsou zdánlivě soukromého charakteru, aniž uvedl rozsah a důvody napadení rozsudku krajského soudu. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 téhož zákona.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel v zákonné lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu